

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr.100

August-Septembrie 2007

Sultani c. Franței - 45223/05

Hotărârea din 20.9.2007 [Secția III]

Articolul 3

Expulzare

Risc de deportare în Afganistan: *expulzarea nu ar constitui violare*

Articolul 35

Articolul 35-1

Epuizarea căilor de atac interne

Recurs intern eficient

Decizie în vederea expulzării cu riscul pretins de tratament contrar articolului 3 – recurs fără efect suspensiv: *excepție preliminară respinsă*

Articolul 4 din Protocolul nr. 4

Interzicerea expulzărilor colective de străini

Risc de expulzare prin zbor grupat pentru îndepărtarea străinilor aflați în situație ilegală: *expulzarea nu ar constitui violare*

În fapt: Reclamantul, un cetățean din Afganistan, aparține etniei tadjic. Tatăl său era un reprezentant al partidului comunist din Afganistan, acest angajament din partea unui tadjic, după căderea regimului comunist, era considerat înaltă trădare. Familia reclamantului a întâlnit ostilitate, în special din partea unui fost dictator militar devenit notabil local, care-și însușise și averea familiei sale. O grenadă a fost aruncată în casa familiei reclamantului, răbindu-l la cap și coapsă. Reclamantul și familia sa au plecat din Afganistan, în Pakistan. Reclamantul pretinde că ar fi intrat în Franța la sfârșitul anului 2002. El a formulat o cerere de azil în martie 2003. Oficiul Francez pentru Protecția Refugiaților și Apatrizilor (OFPRA) a respins cererea sa. Consiliul de Apel pentru Refugiați a menținut decizia. Reclamantul a făcut

obiectul unei invitații de a părăsi Franța, în iulie 2004. Familia sa a fost repatriată din Pakistan în satul natal, dar, potrivit reclamantului, ar fi fost forțată să plece din nou în exil.

La 14 decembrie 2005, reclamantul a fost arestat la Paris împreună cu alți resortisanți afgani. El susține că poliția franceză a efectuat arestări orientate pe criteriul naționalității, în contextul organizării unui "pachet de zbor aerian" pentru a-i expulza. În aceeași zi, reclamantul a făcut obiectul unor decizii de expulzare către Afganistan și al unei măsuri de detenție administrativă. El a solicitat anularea deciziilor în fața Tribunalului administrativ din Paris care a respins recursul, la 17 decembrie 2005. Reclamantul a depus recurs. Pe 16 decembrie, autoritățile adoptaseră o decizie de respingere a cererii sale de ședere. Pe 19, reclamantul a depus înaintea Curții o cerere, în temeiul articolului 39 din Regulamentul Curții. În ziua următoare, în conformitate cu prezentul articol 39, președintele unei camere a Curții a indicat guvernului francez că era de dorit ca reclamantul să nu fie expulzat către Afganistan. Un zbor grupat părăsea Franța, fără el, pe 20 decembrie, în direcția Afganistanului. Reclamantul a fost eliberat. La 05 ianuarie 2006, Curtea a prelungit, până la noi ordine, măsura provizorie indicată în aplicarea articolului 39. A doua zi, el a fost convocat de către autoritățile franceze la un interviu, pentru o revizuire a statutului său administrativ de punere în executare a ordinului de îndepărtare. Reclamantul a depus o a doua cerere de azil care a fost respinsă printr-o procedură accelerată. El a făcut apel la Comisia de Apel a refugiaților. Hotărârea Tribunalului administrativ a fost menținută în recurs.

În drept: Articolul 3 - *Epuizarea căilor de atac interne:* Recursul împotriva hotărârii Tribunalului administrativ care confirma deciziile de expulzare și recursul la Comisia de Apel a refugiaților nu au efect suspensiv. Cu toate acestea, în cazul în care un reclamant se plânge că expulzarea l-ar expune la un tratament contrar articolului 3, căile de atac fără efect suspensiv nu sunt "eficiente" în sensul articolului 35 § 1 al Convenției. Excepția preliminară este respinsă.

Procedura de expulzare din teritoriu: reclamantul a beneficiat de o examinare detaliată a argumentelor sale de către instanțele pentru refugiați și instanțele administrative. Cu privire la riscurile pe care le invocă în cazul expulzării sale către Afganistan, nu demonstrează decât existența unei situații generalizate de violență în această țară, fără a stabili în ce măsură este posibil să fie personal expus la riscul de represiune.

Concluzie: neviolare, dacă decizia de expulzare era executată (unanimitate).

Articolul 4 din Protocolul nr. 4 - În cazul în care reclamantul nu a fost expulzat prin zborul colectiv din 20 decembrie 2005, aceasta se datorează măsurii provizorii adoptate de către Curte în temeiul articolului 39 din regulament. Prin urmare, este greșit ca Guvernul să susțină că plângerea în baza acestui articol ar fi rămasă fără obiect.

Reclamantul a formulat înaintea autorităților franceze două cereri de azil care i-au permis să-și prezinte argumentele împotriva expulzării sale către Afganistan. Autoritățile naționale au luat în considerare contextul general care prevalează în această țară, ca și declarațiile reclamantului cu privire la situația sa personală și riscurile presupuse în cazul în care s-ar fi întors în țara de origine. Prin urmare, examinarea individuală a situației reclamantului a fost bine efectuată și a furnizat o justificare suficientă pentru expulzare.

Concluzie: neviolare, dacă decizia de expulzare era executată (unanimitate).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.
Click aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.